

Nr. 1899/C/2544/III-5/2014

CONCLUZII

formulate de procuror în cauza nr.22/1/2014/HP/P a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect rezolvarea de principiu a chestiunii de drept vizând modalitatea de interpretare a dispozițiilor art.175 alin.1 și 2 din Codul penal privind funcționarii publici, respectiv dacă expertul judiciar este funcționar public în sensul alin.1 ori alin.2

Prin încheierea din 17 iunie 2014 pronunțată în dosarul nr.1373/95/2014 Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Modalitatea de interpretare a dispozițiilor art.175 alin.1 și 2 din Codul penal privind funcționarii publici, respectiv dacă expertul judiciar este funcționar public în sensul alin.1 ori alin.2”.

Urmare analizei de admisibilitate a sesizării efectuată în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, a rezultat că instanța care sesizează este Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, cauza se află în cursul judecății, problema de drept a cărei dezlegare se solicită nu a mai fost supusă examenului Înaltei

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar de lămurirea respectivei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori, consideră că nu există nici un argument pentru a se aprecia că expertul judiciar poate fi considerat funcționar public în sensul art.175 alin.1 lit.a), b) sau c) din Codul penal. Pe de altă parte, pentru ca o persoană să se încadreze în dispozițiile art.175 alin.2 din Codul penal este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții : exercitarea unui serviciu de interes public, investiția cu exercitarea respectivul serviciu public de către o autoritate publică sau exercitarea respectivului serviciu sub controlul ori supravegherea unei autorități publice. Pentru a se constata îndeplinirea condițiilor se analizează dacă prin serviciul prestat se urmărește satisfacerea unui interes general pentru care este necesară o abilitare specială a autorităților publice și care este supusă controlului acestora.

Notarul public, executorul judecătoresc, avocatul, mediatorul, medicul, farmacistul exercită, fiecare, un serviciu de interes public, primind pentru serviciile lor un onorariu negociabil de la persoanele în interesul cărora aceste servicii sunt exercitate.

Prin investiția pentru realizarea unui serviciu public se înțelege fie acordarea calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu de către o autoritate publică (numirea în funcția de notar, autorizarea ca interpret etc.), fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității (numirea de către instanță a expertului, lichidatorului judiciar etc.).

Se concluzionează în sensul că voința legiuitorului a fost de a delimita profesiile liberale care presupun exercitarea unui serviciu public de celelalte categorii de funcționari publici.

*

*

*

Potrivit art. 175 din Codul penal:

„(1) Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești;

b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.”

Funcționarul public în înțelesul normei prevăzute la art.175 alin.1 lit.a din Codul penal este persoana care exercită atribuții, adică îndeplinește o însărcinare, responsabilități, adică are obligația de a efectua un lucru, de a răspunde și suporta consecințele pentru acesta, în scopul realizării prerogativelor, adică a împuternicirii, privilegiu acordat în exclusivitate șefului unui stat sau unui demnitar, uneia dintre cele trei puteri în stat. Atât atribuțiile, cât și responsabilitățile trebuie să fie stabilite în temeiul legii, ceea ce exclude orice alt mod de determinare a lor, inclusiv convenția părților. În vederea realizării prerogativelor puterii legislative, sunt aleși deputații și senatorii, care, pe durata mandatului, sunt funcționari publici. Prerogativele puterii executive sunt îndeplinite de Președintele României și de Guvern, atât Președintele cât și membrii Guvernului, alcătuit din prim-ministru, miniștrii și alți membri stabiliți prin lege organică, fiind funcționari publici. În fine, prerogativele puterii judecătorești sunt exercitate, prin judecători și procurori, de Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, acestora alăturându-li-se Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii. Judecătorilor și procurorilor li se adaugă magistrații asistenți și grefierii¹, cu toții fiind funcționari publici.

---

¹ Conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, în îndeplinirea actului de justiție, munca personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești constituie un sprijin pentru judecători și procurori, competența acestei categorii de personal și îndeplinirea corectă a sarcinilor care îi revin jucând un rol important în buna desfășurare a întregii activități a instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

De observat că textul astfel cum a intrat în vigoare, nu mai are forma din proiectul Codului penal în varianta inițial transmisă Parlamentului², înregistrată la Senat la data de 3 martie 2009 sub numărul L64/2009, varianta ulterior retrasă de inițiator. Art.175 alin.1 lit.a), în forma intrată în vigoare, nu are nici conținutul variantei ulterioare a inițiatorului³, înregistrată la Senat la data de 12 iunie 2009 sub numărul L260/2009, abia forma asumată a acesteia fiind cea intrată în vigoare. Distincția dintre cele două ultime forme nu este lipsită de interes, fiind vădit că între varianta inițiatorului („*exercită atribuții specifice puterii legislative, executive sau judecătorești*”) și varianta asumată („*exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești*”) există deosebirea semnificativă a **inexistenței unei identități obligatorii** între persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii și cea care cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, exercită atribuțiile specifice uneia dintre cele trei puteri. Prima variantă justifică includerea în categoria funcționarilor publici prevăzută de art.175 alin.1 lit.a) din Codul penal doar a persoanelor care exercită prerogativele uneia dintre cele trei puteri ale statului. A doua variantă justifică includerea în aceeași categorie nu doar a persoanelor anterior menționate, ci și a acelor care, prin atribuțiile și responsabilitățile ce le sunt conferite prin lege concură la realizarea respectivelor prerogative de către cei care le exercită. Aceasta este, spre pildă, situația grefierilor, în cazul puterii judecătorești.

---

² Art. 175 Funcționar

(1) „Funcționar” este persoana care exercită, permanent sau temporar, atribuții care îi permit să ia decizii, să participe la luarea deciziilor sau să influențeze luarea acestora în cadrul unei persoane juridice care desfășoară o activitate ce nu poate face obiectul domeniului privat.

(2) De asemenea, este considerat funcționar în sensul legii penale persoana care exercită o activitate pentru care a fost investit de o autoritate publică și care este supusă controlului acesteia.

³ Art. 175 Funcționar public

(1) Funcționar public, în sensul legii penale este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație :

- a) exercită atribuții specifice puterii legislative, executive sau judecătorești;
- b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;
- c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui agent economic sau unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat ori al unei persoane juridice declarată ca fiind de utilitate publică, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Evident însă că, în prevederile acestui text, nu se vor încadra angajații din aparatul Senatului, Camerei Deputaților, Guvernului și ministerelor, precum și din cadrul instanțelor și parchetelor, care îndeplinesc atribuții fără legătură cu prerogativele respectivei puteri în stat: conducători auto, îngrijitori, muncitori, paznici.

Funcționarul public în înțelesul normei prevăzute la art.175 alin.1 lit.b din Codul penal este persoana care exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură. Funcția de demnitate publică în sensul Legii-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care, în cuprinsul Anexei VII enumeră funcțiile din această categorie, este acea funcție publică ce se ocupă *prin mandat obținut direct*, prin alegeri organizate sau indirect, *prin numire*, în condițiile legii. Sunt funcții de demnitate publică *alese*, conform Constituției României : Președintele României, Președintele și Vicepreședintele Senatului, Președintele și Vicepreședintele Camerei Deputaților, secretarii, chestorii, președinții, vicepreședinții și secretarii comisiilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților, liderii grupurilor parlamentare ale Senatului și Camerei Deputaților, senatorii și deputații, având în vedere că, potrivit art.4 alin.1 din Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, funcția publică parlamentară este o funcție publică specifică de carieră, autonomă. Aceștia li se adaugă funcțiile de demnitate publică *numite*, potrivit Legii nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, din cadrul Guvernului, a organelor autorităților publice locale și instituțiilor din subordinea acestora. Funcțiile asimilate cu cele de demnitate publică sunt funcțiile de conducere din instituțiile publice din subordinea Guvernului nominalizate prin hotărâri ale Guvernului. În fine, *prin funcție publică de orice natură* trebuie înțelese persoanele care exercită o funcție în serviciul unei autorități publice, instituții publice sau a altor persoane juridice de drept public, inclusiv personalul auxiliar al acestora care nu exercită prerogative de putere publică, dar concură la realizarea obiectului de activitate al respectivei entități de drept public. Potrivit definiției din cuprinsul Legii nr.188/1999, funcția publică reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome (art.2 alin.1), iar funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică (art.2 alin.2). Trimiterea este impusă de dispozițiile

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

art.37 alin.2 din Legea nr.24/2000, potrivit căroră, semnificația noțiunilor sau termenilor, se stabilește prin actul normativ care le instituie.

În mod evident există categorii de funcționari publici care pot fi încadrați atât în prevederile art.175 alin.1 lit.a), cât și în cele ale art. 175 alin.1 lit.b) din Codul penal.

Funcționarul public în înțelesul normei prevăzute la art.175 alin.1 lit.c din Codul penal semnifică persoana care exercită în cadrul unei regii autonome, a altui operator economic ori a unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. Dacă apartenența la o regie autonomă, care se organizează și funcționează potrivit Legii nr.15/1990, nu pune probleme de interpretare, noțiunea de operator economic trebuie privită prin raportare la Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.34/2006 care definește noțiunea de operator economic ca fiind oricare furnizor de produse, prestator de servicii ori executant de lucrări – persoană fizică sau juridică de drept public sau privat ori grup de astfel de persoane cu activitate în domeniul care oferă în mod licit pe piață produse, servicii și/sau executare de lucrări. Altfel spus, operatorul economic este acea persoană juridică cu capital integral sau majoritar de stat care realizează acte de comerț, iar orice angajat al unui astfel de operator economic are calitatea de funcționar public. Persoana juridică cu capital integral sau majoritar de stat este acea persoană juridică la care statul român deține mai mult de jumătate sau întregul capital social subscris și vărsat.

Includerea acestei categorii de persoane în sfera funcționarilor publici s-a făcut cu intenția de a incrimina anumite fapte comise în afara instituțiilor publice, dar în legătură cu folosirea, gestionarea, administrarea bunurilor statului.

Prin sintagma "*atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia*" legiuitorul a intenționat să excludă de la aplicarea unor norme de incriminare personalul din cadrul entităților prevăzute de art.175 alin.1 lit. c) din Codul penal cu atribuții de întreținere, pază ori altele asemenea.

Funcționarul public în înțelesul normei prevăzute la art.175 alin.2 din Codul penal este persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Aceste profesii sunt exercitate în condițiile legii din nevoia de a satisface un interes public, iar pe parcursul exercitării lor, persoanele care le aduc la îndeplinire, deși liber profesioniști, sunt asimilate funcționarilor publici.

Îndeplinirea *primei condiții*, cea ținând de sfera atribuțiilor persoanei, se verifică prin raportare la definiția dată serviciului de interes public în doctrina de drept administrativ, respectiv *dacă prin realizarea serviciului se urmărește satisfacerea unor nevoi de interes general*. În ceea ce privește *cea de a doua condiție*, relația persoanei care realizează serviciul public cu autoritățile publice, aceasta poate să fie îndeplinită, alternativ, *fie dacă investirea pentru îndeplinirea serviciului s-a făcut de către o autoritate publică, fie dacă activitatea persoanei este supusă controlului sau supravegherii unei autorități publice, oricare ar fi modalitatea de investire*. Prin "investire" pentru realizarea unui serviciu public se înțelege, fie acordarea calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu de către o autoritate publică (spre pildă, numirea în funcția de notar, investirea ca executor judecătoresc, autorizarea ca interpret), fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității (spre pildă, numirea de către instanță a administratorului sau lichidatorului judiciar în cadrul procedurii insolvenței). *Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art.175 alin.2 din Codul penal se va face însă pentru fiecare categorie profesională în concret, plecând de la normele speciale ce îi reglementează statutul*.

Spre exemplu, notarul public este investit, potrivit art.3 alin.1 din Legea nr.36/1995, să îndeplinească un serviciu de interes public. Conform art.36 alin.1 din același act normativ, notarul public este numit de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Uniunii Notarilor Publici, în baza cererii celui interesat și după ce face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art.22. Executorul judecătoresc este, potrivit art.2 alin.1 din Legea nr.188/2000 privind executorii judecătorești, investit să îndeplinească un serviciu de interes public. Conform art.4 din același act normativ, coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției. Interpretul și traducătorul autorizat, potrivit art.2 din Legea nr.178/1997, sunt atestați în profesie, iar activitatea lor este autorizată de Ministerul Justiției în situația în care primesc

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

însărcinări din partea Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justiției, instanțelor judecătorești, parchetelor, organelor de cercetare penală.

*

Prin *decizia Curții Constituționale nr.2 din 15 ianuarie 2014*, cu privire la „modificarea referitoare la excluderea persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul unei profesii liberale, în baza unei legi speciale și care nu sunt finanțate de la bugetul de stat din sfera de incidență a răspunderii penale în materia acestor infracțiuni (*n.ns. infracțiunilor de serviciu, de corupție sau pentru alte infracțiuni care prevăd calitatea de funcționar public / funcționar a autorului*), cu subiect calificat, Curtea reține că norma este confuză și susceptibilă de interpretări. Astfel, profesiile liberale se organizează și se exercită numai în condițiile legii, a statului profesiei și Codului deontologic și au statutul unei funcții autonome, care se exercită în birouri sau cabinete, în cadrul asociațiilor profesionale înființate potrivit legii. De exemplu, ar putea intra în această categorie, avocați, notari publici, mediatori, medici, farmaciști, arhitecți, experți independenți sau practicieni în insolvență, fără a exista o legislație clară cu privire la toate profesiile calificate ca fiind liberale”.

„De asemenea, unele dintre persoanele care exercită profesii liberale sunt considerate «funcționari publici» în condițiile art.175 alin.2 din Noul Cod penal, atunci când, deși funcționează în baza unei legi speciale și nu sunt finanțate de la bugetul de stat, exercită un serviciu de interes public și este supusă controlului sau supravegherii unei autorități publice”.

În fine, „Curtea apreciază că determinante pentru includerea sau excluderea persoanelor de la incidența normei penale sunt criteriile precum natura serviciului prestat, temeiul juridic în baza căruia se prestează respectiva activitate sau raportul juridic dintre persoana în cauză și autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public”.

*

Potrivit art.1 din Ordonanța Guvernului nr.2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară:

“(1) *Activitatea de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, precum și modul de dobândire a calității de expert tehnic se organizează și se desfășoară în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță.*

(2) Este expert tehnic judiciar orice persoană fizică ce dobândește această calitate în condițiile prezentei ordonanțe și este înscrisă în tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, întocmit, pe specialități și pe județe, respectiv pe municipiul București. *Expertul tehnic judiciar este expert oficial și poate fi numit de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești sau de alte organe cu atribuții jurisdicționale pentru efectuarea de expertize tehnice judiciare”.*

În ceea ce privește conținutul raportului de expertiză tehnică judiciară art.21 din Ordonanța Guvernului nr.2/2000 dispune că:

“*Raportul de expertiză cuprinde:*

- a) *partea introductivă, în care se menționează organul care a dispus efectuarea expertizei, data la care s-a dispus depunerea acesteia, numele și prenumele expertului sau ale experților, specialitatea acestuia/acestora, data întocmirii și finalizării raportului de expertiză, obiectul acesteia și întrebările la care expertul sau experții urmează să răspundă, bibliografia pe baza căreia expertiza a fost efectuată și dacă părțile care au participat la aceasta au dat explicații în cursul lucrărilor la care au fost convocate;*
- b) *descrierea operațiunilor de efectuare a expertizei, obiecțiile sau explicațiile părților, precum și analiza acestor obiecții ori explicații pe baza celor constatate de expert sau de specialist;*
- c) *concluziile, care cuprind răspunsurile la întrebările puse și părerea expertului sau a specialistului asupra obiectului expertizei”.*

Conform art.2 din același act normativ: “*Expertiza tehnică efectuată din dispoziția organelor de urmărire penală, a instanțelor judecătorești sau a altor organe cu atribuții jurisdicționale, de către expertul sau specialistul numit de acestea, în vederea lămuririi unor fapte sau împrejurări ale cauzei, constituie expertiză tehnică judiciară”.*

În fine, dispozițiile art.4 alin.1 prevăd că: “*În scopul coordonării și îndrumării, din punct de vedere administrativ și metodologic, precum și al controlului activității de expertiză tehnică judiciară, în cadrul Ministerului Justiției funcționează Biroul central pentru expertize tehnice judiciare”.*

Iar potrivit art.32 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.2/2000:

“*Biroul central pentru expertize tehnice judiciare are următoarele atribuții:*

a) coordonează, îndrumă și controlează din punct de vedere administrativ activitatea de expertiză tehnică judiciară”.

În același timp, art.22 din Codul de procedură civilă, care statuează asupra rolului judecătorului în aflarea adevărului, dispune că:
“(1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile.

(2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. (...)”

Art. 330 din același cod, reglementează regulile ce guvernează încuviințarea expertizei, dispunând:

“(1) Când, pentru lămurirea unor împrejurări de fapt, instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau 3 experți”.

În fine, art.97 din Codul de procedură penală, care reglementează proba și mijloacele de probă, prevede:

“(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

(2) Proba se obține în procesul penal prin următoarele mijloace:

(...)

e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă”.

Totodată, art.172 alin.1 și 2 din același cod prevede că:
“(1) Efectuarea unei expertize se dispune când pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză este necesară și opinia unui expert.

(2) Expertiza se dispune, în condițiile art.100, la cerere sau din oficiu, de către organul de urmărire penală, prin ordonanță motivată, iar în cursul judecății se dispune de către instanță, prin încheiere motivată”.

*

Legiuitorul a optat pentru asimilarea cu funcționarii a persoanelor fizice care exercită o profesie de interes public, pentru care este necesară o

abilitare specială a autorităților publice și care este supusă controlului acestora. Deși aceste persoane nu sunt propriu-zis funcționari, ele exercită atribuții de autoritate publică, ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente și sunt supuse controlului acesteia, ceea ce justifică asimilarea lor cu funcționarii. Așa cum rezultă din cuprinsul părții speciale, atunci când anumite incriminări nu sunt compatibile cu statutul acestor persoane ori nu s-a dorit aducerea lor sub incidența unui anumit text de incriminare, a fost prevăzută în mod expres neaplicarea textului cu privire la persoanele menționate. Atribuțiile și responsabilitățile acestor persoane sunt și ele stabilite prin lege, ca și în cazul funcționarilor prevăzuți de art.175 alin.1 lit.a) din Codul penal, *ceea ce îi deosebește de aceștia fiind inexistența oricărei influențe a modului în care acestea își desfășoară activitatea asupra realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești de către cei îndrituiți să le exercite.* Astfel, notarul, executorul judecătoresc, administratorul judiciar sau lichidatorul nu influențează prin activitatea lor modul în care sunt realizate prerogativele niciuneia dintre cele trei puteri.

Pe de altă parte, raportând dispozițiile relevante din Ordonanța Guvernului nr.2/2000 la cele ale art.175 alin.2 din Codul penal, rezultă că prin realizarea raportului de expertiză tehnică judiciară se urmărește satisfacerea unor nevoi de interes general, adică lămurirea unor fapte sau împrejurări de care depinde justa soluționare a cauzei de către organul judiciar care a dispus efectuarea expertizei, atribuirea calității de expert tehnic judiciar a fost dobândită prin autorizare de către Ministerul Justiției, iar activitatea expertului tehnic judiciar este supusă coordonării, îndrumării și controlului Biroului central pentru expertize tehnice judiciare din cadrul aceluiași minister. Însă, de această dată, *de modul în care expertul tehnic judiciar își îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile depinde pronunțarea unei soluții legale și temeinice de către procuror sau de către instanța de judecată, civilă sau penală, în egală măsură însărcinați cu realizarea prerogativelor puterii judecătorești.* La expertiză magistratul apelează atunci când are nevoie de opinia unui expert *pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, iar aflarea adevărului în cauză ține de însăși esența actului de justiție.*

Neîndoielnic că expertul tehnic judiciar îndeplinește condițiile prevăzute de art.175 alin.2 din Codul penal, dar pe lângă acestea *activitatea sa*

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

este indisolubil legată de realizarea prerogativelor puterii judecătorești, ceea ce atrage incidența, în privința sa, a dispozițiilor art.175 alin.1 lit. a) din Codul penal.

*

Având în vedere cele expuse, în temeiul art.475 – 477 din Codul de procedură penală, solicităm Înaltei Curți de Casație și Justiție să dea următoarea dezlegare chestiunii de drept cu judecata căreia a fost investită :

„Expertul judiciar este persoana care, cu titlu temporar și cu remunerație, exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii judecătorești, fiind funcționar public în sensul art.175 alin.1 lit.a) din Codul penal”.

**PROCUROR GENERAL,
TIBERIU-MIHAIL NIȚU**